

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu Mgr. Jiřím Tichým jako samosoudcem ve věci žalobce: ~~Mgr. Jiří Tichý, Městský soud v Praze, Pplk. Sochora 27, o zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12.11.2010 č.j. INSP2-3929/10-10,~~ proti žalovanému: Úřad pro ochranu osobních údajů se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 27, o zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12.11.2010 č.j. INSP2-3929/10-10,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12.11.2010 č.j. INSP2-3929/10-10 se zrušuje a vrací se k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám Mgr. Lucie Koupilové , advokátky se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Purkyňova 787/6, náklady řízení ve výši 6.800,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12.11.2010 č.j. INSP2-3929/10-10, neboť toto rozhodnutí považoval za nezákonné. Především namítal procesní pochybení žalovaného, neboť tento nezjistil dostatečně skutkový stav, a proto z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nelze zjistit, na základě jakých skutečností došel správní orgán ke skutkovým závěrům. Bylo proto především na správním

orgánu, aby činil aktivní kroky ke zjištění skutkového stavu, a proto napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dále napadl rozhodnutí žalovaného z důvodů věcných, neboť svým jednáním nenaplnil výjimku danou ust. § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., protože instalovaný kamerový systém v domě, který je ve vlastnictví jeho nezletilých dětí, slouží k ochraně osob a majetku, na čemž nic nemění skutečnost, že Policie ČR oznámená jednání nehodnotila jako trestnou činnost. Žalovaný též ve svém rozhodnutí neuvedl, z čeho zjistil, že žalobce získané fotografie z kamerového systému zasílal svým nájemníkům. Nakonec navrhl v případě, že by soud došel k závěru, že svým jednáním se dopustil přestupku, o moderaci výše uložené pokuty, neboť její výše vzhledem k okolnostem je nepřiměřeně vysoká.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby z důvodu, že jednání žalobce kvalifikované jako přestupek bylo zjištěno na základě kontroly provedené v době od 29.5.2009 do 2.3.2010, s jejímiž závěry byl žalobce seznámen a mohl se k nim vyjádřit. Během správního řízení pak bylo prokázáno, že žalobce v souvislosti s provozem kamerového systému se záznamem sestávajícím z 11 kamer a řídicí jednotky v objektu bytového domu na adrese [redacted] Ostrava – Moravská Ostrava, neměl od roku 2003 až do doby nabytí vlastnictví předmětné nemovitosti jeho nezletilými syny po ukončení kontroly provedené inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů, t.j. do 2.3.2010, jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb. shromažďoval prostřednictvím kamery č. 1 – 10 kamerového systému osobní údaje v rozsahu větším, než je nezbytné pro dosažení stanoveného účelu, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. d), odst. 2, § 11 odst. 1 a § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., a tím naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle ust. § 44 odst. 2 písm. c), e), f) a i) zákona č. 101/2000 Sb., za což mu byla uložena pokuta dle ust. § 44 odst. 3 téhož zákona ve výši 50.000,- Kč. Dále žalovaný vyvracel jednotlivé důvody žalobce uvedené v žalobě s tím, že stejných důvodů žalobce použil i během správního řízení s tím, že ve své praxi postupuje s ohledem na ust. § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., ze kterého plyne, že při posuzování zpracování osobních údajů je třeba toto poměřit v kolizi se základními lidskými právy a svobodami dle testu proporcionality. V případě kamerového systému žalobce a zpracování osobních údajů žalobcem prostřednictvím tohoto systému pak žalovaný s ohledem na jeho parametry za použití testu proporcionality neshledal naplnění stanovené výjimky dle ust. § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Veškeré důkazní prostředky, z nichž pak správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, jsou součástí správního spisu. Nakonec se vyjádřil k námitce moderace, kdy vzhledem ke skutečnosti, že žalobce se dopustil více správních deliktů, svým jednáním udržoval protiprávní stav po dlouhou dobu, rozsah jím zpracovaných údajů byl značný a svým jednáním způsobil závažné následky v osobní sféře subjektů údajů, je výše uvedené pokuty vzhledem k horní hranici sankce zcela adekvátní.

Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 12.11.2010 bylo zjištěno, že tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o rozkladu žalobce směřující proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 10.8.2010 č.j. INSP2-3929/10-4, čímž se dopustil přestupku dle § 44 odst. 2 písm. c), e), f) a i) zákona č. 101/2000 Sb., a s odkazem na ust. § 44 odst. 3 téhož zákona mu byla uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč, bylo změněno pouze pokud se týká rozsahu přestupku spáchaného žalobcem, a to, že tohoto jednání se žalobce dopustil nejméně od roku 2003 od nabytí vlastnictví nemovitosti jeho nezletilými syny do ukončení kontroly prováděné Úřadem pro ochranu osobních údajů 2.3.2010 jako správce osobních údajů ve smyslu ust. § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Jinak kvalifikace přestupku dle § 44 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., stejně tak i výše pokuty uložená dle § 44 odst. 3 téhož zákona zůstala

beze změny. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by před správním orgánem I. stupně bylo provedeno ústní jednání ve věci přestupku se žalobcem.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že Úřadem pro ochranu osobních údajů byla provedena kontrola v objektu obytného domu Ostrava – Moravská Ostrava, při které bylo zjištěno, že nejméně od roku 2003, t.j. od doby nabytí vlastnictví této nemovitosti nezletilými syny žalobce do doby skončení kontroly 2.3.2010, žalobce jako správce osobních údajů shromažďoval prostřednictvím kamery č. 1 – 10 kamerového systému osobní údaje v rozsahu větším, než je nezbytné pro dosažení stanoveného účelu, tyto údaje zpracovával bez souhlasu subjektů a neinformoval subjekty údajů dostatečně o zpracování jejich osobních údajů, neprovedl registraci zpracování osobních údajů u Úřadu pro ochranu osobních údajů. S výsledkem kontroly z 2.3.2010 Úřadem pro ochranu osobních údajů byl žalobce seznámen a mohl se k nim vyjádřit, což též učinil. Správní spis však neobsahuje, že by ve věci přestupku žalobce bylo nařízeno ústní jednání, ke kterému by byl žalobce obeslán.

Předtím, než se soud zabýval námitkami žalobce, zabýval se tím, zda žalovaný svým jednáním podstatným způsobem neporušil ustanovení o řízení.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a které je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně. Jiným zákonem v daném případě je zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, kde v ust. § 44 odst. 2 je uvedeno, že fyzická osoba jako správce nebo zpracovatel se dopustí přestupku, jednání v uvedeném v tomto ustanovení v písm. a) – i) a v odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. Jestliže tedy jednání žalobce bylo posouzeno jako přestupek dle ust. § 44 odst. 2 písm. c), e), f) a i) zákona č. 101/2000 Sb., jedná se o přestupek, na který s ohledem na ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. se vztahují základní zásady projednání přestupku uvedených § 51 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., tedy i ustanovení § 74 odst. 1 tohoto zákona. Dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. Toto ustanovení vyložil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 1 As 66/2009 ze dne 7.10.2009, ve kterém odkazuje na svou předcházející judikaturu, a to zejména rozhodnutí 4 As 4/2007 a 7 As 28/2009 tak, že z obsahu ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. vyplývá, že o přestupku koná správní orgán I. stupně ústní jednání vždy, každé jednání o přestupku v I. stupni je třeba nařizovat. Zároveň že zákon o přestupcích koncipuje řízení o přestupku v I. stupni jako řízení s ústním jednáním za přítomnosti obviněného z přestupku. Došel tak k závěru, že v případě, že řízení o přestupku před správním orgánem I. stupně bylo stíženo vadou, kdy nebyly splněny podmínky pro projednání přestupku v nepřítomnosti obviněného z přestupku, bylo tak porušeno jeho základní právo dle článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a tato vada má podstatný vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu. Postup správního orgánu, který v I. stupni nenařídil jednání o přestupku, je tak závažným zásahem do pravidel spravedlivého procesu a dopadá i na zjištěný skutkový stav věci. Jelikož tedy není sporu, a vyplývá to též ze správního spisu žalovaného, že správní orgán I. stupně ve věci přestupku žalobce nenařídil ústní jednání, ačkoli byl k tomu dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. povinen, podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, neboť tím, že správní orgán I. stupně nenařídil ústní jednání ve věci, porušil základní právo žalobce dle článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod na spravedlivý proces. Toto porušení článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod porušením práva na spravedlivý proces dopadá i na zjištěný skutkový stav věci a má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 66/2009 ze 7.10.2009 rozhodl soud dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. tak, jak je obsaženo ve výrokové části tohoto rozsudku a zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne

12.11.2010 č.j. INSP2-3929/10-10 z důvodu podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, neboť v případě řízení o přestupku, kam dle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. spadá i řízení o přestupku dle § 44 zákona č. 101/2000 Sb. z důvodu, že správním orgánem I. stupně nenařídil ústní jednání ve věci přestupku, ačkoli k nařízení ústního jednání byl dle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. povinen, porušil svým postupem základní práva žalobce na spravedlivý proces dle článku 38 odst. 2 listiny základních práv a svobod. Porušení ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. je řízení o přestupku před správním orgánem I. stupně stíženo vadou, která má podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve sporu úspěch, soud mu proto přiznal účelně vynaložené náklady řízení, a to odměnu za zastupování zástupci žalobce za dva úkony dle § 9 odst. 3 písm. f), § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., kdy z úkonu činí odměna za zastupování 2.100,- Kč, za dva úkony se jedná o částku 4.200,- Kč. K této částce je nutno připočítat dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky náhradu věcných nákladů, která činí z úkonu 300,- Kč, za dva úkony se jedná o částku 600,- Kč, celkem se tedy jedná o částku 4.800,- Kč. Soud však nemohl považovat za účelně vynaložené náklady vzniklé návrhem na odkladný účinek žaloby, i když usnesením ze dne 30.3.2011 odkladný účinek žaloby přiznal, neboť návrh na odkladný účinek žaloby mohl učinit žalobce, resp. jeho právní zástupce, již v žalobě a nemusel tedy podávat samostatný návrh. To, že odkladný účinek žaloby uplatnil žalobce až samostatným návrhem, ze dne 15.2.2011, nepovažoval soud za účelně vynaložené náklady, neboť celý návrh mohl uplatnit již v samotné žalobě z 12.1.2011. K částce přiznané nákladů právního zastoupení ve výši 4.800,- Kč je pak nutno připočítat ještě částku 2.000,- Kč zaplaceného soudního poplatku, takže celkové náklady řízení činí 6.800,- Kč, a tato částka byla žalobci přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Kasační stížnost nemá odkladný účinek.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřijímatelná.

V Praze dne 10. června 2011

Mgr. Jiří Tichý v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Bartoňová

Košilka podání

Věc: 2A 2/2011-46-49 -46 rozsudek z 10.6.2011 10/7

Věc podrobně:

Odesílatel: MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE, SPÁLENÁ 2, 11216 Praha 2

Značka odesílatele: 2A 2/2011-46-49

Datum podání: 13.06.2011

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100